

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	19.10.2017. 8:46:44
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
034-07/16-01/53	-04
Uredžbeni broj:	Pril. Vrij.
437-17-7	0

j: 6 UsI-985/16-16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Dariji Pugel, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Tee Jauk, u upravnom sporu tužitelja L... kojeg zastupa opunomoćenica... protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Koberica Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, radi rješavanja spora između korisnika poštanskih usluga i davatelja poštanskih usluga, 6. listopada 2017.g.,

presudio je

- I. Poništava se točka 3. rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/16-02/12, URBROJ: 376-04/-16-7 od 2. lipnja 2016.g.
- II. Nalaže se zainteresiranoj osobi HP-Hrvatskoj pošti d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, da po podnesenom zahtjevu za naknadu štete, tužitelju... isplati naknadu štete u daljnjem iznosu od 2.380,00 kn, dok se preostali dio zahtjeva tužitelja za isplatom razlike iznad dosuđenog iznosa do iznosa stvarne vrijednosti oštećene pošiljke odbija kao neosnovan.
- III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.
- IV. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova ovog upravnog spora.
- V. Svaka stranka snosi svoj trošak spora.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika KLASA: UP/I-344-08/16-02/12, URBROJ: 376-04/-16-7 od 2. lipnja 2016.g. djelomično je usvojen zahtjev za rješavanje spora tužitelja kao korisnika poštanskih usluga s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d. Zagreb, Jurišićeva 13 (koja u ovom sporu ima status zainteresirane osobe), u svezi s rješavanjem prigovora zbog oštećenja odnosno umanjenja sadržaja preporučene pošiljke broj... (tč. 1.), zainteresiranoj osobi naloženo je da po podnesenom zahtjevu za naknadu štete tužitelju isplati naknadu štete u visini peterostrukog iznosa naplaćene cijene poštanske usluge, vrati iznos naplaćene ocjene poštanske usluge, te isplati zakonske zatezne

kamate zbog oštećenja odnosno umanjenja sadržaja predmetne hpekspres pošiljke (tč. 2.), dok je u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za rješavanje spora odbijen kao neosnovan (tč. 3.).

Citirano rješenje tuženika temelji se na zaključku da je zainteresiranoj osobi predmetna pošiljka predana na dostavu u vidu hpekspres pošiljke, s izdvojenim rukovanjem, za koju je pošiljku poštarina plaćena u iznosu od 124,00 kn, te da je sadržaj te pošiljke – računalni server - prilikom dostave pošiljke tužitelju kao primatelju pošiljke dostavljen u potpunosti oštećen, za koje oštećenje temeljem čl. 56. i čl. 57. Zakona o poštanskim uslugama odgovara zainteresirana osoba; no budući da tužitelj u tijeku postupka nije pružio dokaze radi utvrđivanja stvarnog iznosa vrijednosti oštećenog sadržaja pošiljke, to je utvrđeno da isti ostvaruje pravo na naknadu štete u visini peterostruke poštarine, povrat naplaćene poštarine i isplatu zakonske zatezne kamate, dok je u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 32.000,00 kn na ime naknade štete i izmakle koristi odbijen kao neosnovan.

Tužitelj u pravovremeno podnesenoj tužbi osporava citirano rješenje tuženika u dijelu u kojem je odbijen njegov zahtjev, pri čemu čini nespornim utvrđenje tuženika u pogledu potpunog oštećenja sadržaja pošiljke i odgovornosti zainteresirane osobe za isto, no osporava stav tuženika kako nije bilo moguće utvrditi stvarni iznos vrijednosti oštećenja, tvrdeći da je o navedenom tuženiku pružio dostatnu dokumentaciju. Iznosi tijekom postupka, te ističe da je tuženiku dvama dopisima (e-mailovima) od 23. svibnja 2016.g. dostavio račune za stari i novi server, fotografije oštećenog servera, očitovanje pružatelja informatičke usluge Be soft j.d.o.o. od 30. studenog 2015.g. kao i obavijest osiguratelja Croatia osiguranje d.d., te stoga smatra da je tuženik na temelju navedenih podataka mogao utvrditi da je vrijednost potpuno uništenog servera temeljem računa iz 2003.g. iznosila 23.546,00 kn a vrijednost licenci 9.991,80 kn (temeljem računa 002192) odnosno 13.798,20 kn (temeljem računa 07122007), dok vrijednost novog servera s novim licencama iznosi 27.804,25 kn. Podredno ističe da je tuženik, sve i da nije mogao utvrditi točnu vrijednost oštećene pošiljke, bio dužan tužitelju utvrditi pravo na naknadu štete u visini od najmanje 3.000,00 kn (za preporučenu pošiljku) odnosno 10.000,00 kn (za poslovni paket), sve imajući u vidu čl. 57. Zakona o poštanskim uslugama te čl. 38. st. 4. Tablica 1. Općih uvjeta za obavljanje ostalih poštanskih usluga HP-a.

Tužbenim zahtjevom tužitelj predlaže da Sud poništi pobijano rješenje u tč. 1. i tč. 3. te usvoji zahtjev tužitelja za naknadu štete preko iznosa utvrđenog u tč. 2. pobijane odluke zbog potpunog oštećenja predmetne pošiljke, i to do iznosa koji odgovara stvarnoj vrijednosti oštećene pošiljke.

Tuženik u odgovoru na tužbu ustraje kod navoda iz obrazloženja pobijanog rješenja, pri čemu ističe da se sporovi između korisnika i davatelja poštanskih usluga rješavaju na temelju odredaba Zakona o poštanskim uslugama i Općih uvjeta za obavljanje poštanskih usluga davatelja poštanske usluge, te da se u poštanskom prometu naknada šteta utvrđuje isključivo u odnosu na korištenu vrstu poštanske usluge i vrstu štetnog događaja. Ukazuje da se u konkretnom slučaju radilo o oštećenju hpekspres pošiljke bez označene vrijednosti, za koju situaciju je u Općim uvjetima za ostale poštanske usluge HP-a propisano da se u slučaju potpunog oštećenja takve pošiljke bez označene vrijednosti naknada štete isplaćuje u visini iznosa koji odgovara stvarnoj vrijednosti potpuno oštećenog ili umanjenog sadržaja, no najviše do iznosa od 3.000,00 kn; pri čemu se, ukoliko se sadržaj ne može dokazati, isplaćuje peterostruki iznos poštarine. S tim u svezi tuženik ukazuje da je tužitelj bio posebno pozvan da dostavi dokaz o vrijednosti oštećenog sadržaja pošiljke, te da dokumentacija dostavljena od istoga (račun iz 2003.g. za kupnju servera koji je bio sadržaj pošiljke, te račun iz 2015.g. za novi server), po stavu tuženika ne predstavljaju dokaz traženog, pa je stoga, budući da u postupku pri tuženiku nije dokazana stvarna vrijednost oštećenog sadržaja pošiljke, tuženik dosudio za takav slučaj propisanu naknadu štete u visini peterostruke poštarine. Zaključno ukazuje da sukladno čl. 56. st. 4. Zakona o poštanskim uslugama davatelj poštanskih usluga

ne odgovara za izmaklu korist ni za stvarnu štetu koja može nastati zbog oštećenja ili umanjnja sadržaja pošiljke, te predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva kao neosnovanog.

HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb, koja kao davatelj predmetne poštanske usluge u predmetnom sporu ima status zainteresirane osobe, u dostavljenom se odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, pri čemu osporava navode tužitelja da bi isti odmah pri uručanju pošiljke podnio prigovor zainteresiranoj osobi zbog oštećenja, ističući da isti, iako je 25. studenog 2015.g. uputio telefonski prigovor sektoru za korisnike, nije pričekao djelatnika zainteresirane osobe, već je sam otvarao kućište predmetnog servera računala. U tom pravcu ističe kako se šteta za koju tužitelj navodi da mu je nastala ne može dovesti u uzročno-posljedičnu vezu s radnjom zainteresirane osobe, budući da ista ne samo da nije znala što se u predmetnoj pošiljci nalazi, već nema ni dokaza da je sadržaj pošiljke uistinu bio oštećen u mjeri kako to opisuje tužitelj. Također smatra da tužitelj nije dokazao stvarnu vrijednost oštećenog sadržaja predmetne pošiljke, te stoga smatra da se u konkretnom slučaju može primijeniti samo odredba čl. 57. Zakona o poštanskim uslugama i Opći uvjeta prema kojima se, u situaciji kada se sadržaj pošiljke ne može dokazati, isplaćuje peterostruki iznos naplaćene poštarine, koji je tužitelju prema pobijanoj odluci tuženika i isplaćen, i to u iznosu od 745,14 kn. Zaključno ističe da prema čl. 56. st. 4. Zakona o poštanskim uslugama te u skladu s međunarodnim propisima zainteresirana osoba kao davatelj poštanskih usluga ne odgovara za izmaklu korist niti za stvarnu štetu koje je nastala zbog oštećenja ili umanjnja sadržaja pošiljke, te zaključno predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

U tijeku spora održana je rasprava na ročištu održanom 29. rujna 2017.g., u prisutnosti opunomoćenice tužitelja, službene osobe tuženika, te opunomoćenice zainteresirane osobe, čime se smatra da je strankama u smislu čl. 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, dalje: ZUS) dana mogućnost očitovanja o svim zahtjevima i navodima drugih stranaka, te o svim spornim činjeničnim i pravnim pitanjima odlučnima za rješavanje predmetnog upravnog spora.

Na održanoj raspravi stranke su ustrajale kod dosadašnjih navoda, pri čemu je opunomoćenica zainteresirane osobe naglasila da vrijednost uništenog servera, imajući u vidu račun za stari server na iznos od 23.564,00 kn te račun za novi server na iznos od 27.804,25 kn, u svakom slučaju iznosi preko 3.000,00 kn, pa da je stoga tužitelju u svakom slučaju trebala biti dosuđena naknada štete barem u tom iznosu; dok je službena osoba tuženika istaknula da navedena dokumentacija ne predstavlja dokaz vrijednosti predmetnog servera u trenutku uništenja. Opunomoćenica zainteresirane osobe istaknula je da sadržaj sporne pošiljke nikada nije utvrđen, a budući da isti nije otvoren u prisutnosti djelatnika zainteresirane osobe, pa da se stoga primjenjuje pravilo o isplati peterostrukog iznosa poštarine, te predložila da Sud u svakom slučaju uzme u obzir već isplaćen iznos od 745,15 kn.

Radi ocjene zakonitosti pobijanog rješenja tuženika Sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu upravnog spora te dostavljenom spisu upravnog postupka.

Razmatrajući sva sporna pitanja ovog spora, Sud smatra da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

Među strankama ovoga spora u ovoj fazi spora po ocjeni ovoga Suda nije sporno da je konkretna pošiljka, koja je zainteresiranoj osobi bila predana na dostavu tužitelju, predstavljala hpekpres preporučenu pošiljku, za koju je ugovoreno izdvojeno rukovanje, te na kojoj nije bila iskazana njezina vrijednost, te nadalje nije sporno da je sadržaj predmetne pošiljke predstavljao server računala, koji je prilikom dostave navedene pošiljke (u unutarnjem poštanskom prometu) u potpunosti oštećen.

Pritom valja istaknuti da, iako zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu osporava sadržaj predmetne pošiljke, okolnost da bi isti bio u potpunosti oštećen prilikom dostave vršene od zainteresirane osobe, kao i pravovremenost podnošenja prigovora od strane

tužitelja, Sud ove navode smatra neosnovanim, a budući da je zainteresirana osoba, koja je sudjelovala u postupku u kojem je donijeta pobijana odluka i stoga imala mogućnost pravilnost te odluke osporavati podnošenjem tužbe ovome Sudu, tu mogućnost propustila iskoristiti, pa stoga sada nije ovlaštena u svojstvu zainteresirane osobe, a povodom tužbe korisnika usluge, osporavati utvrđenja iz prednje odluke, koja sam tužitelj i tuženik čine nespornima.

Stoga, a polazeći od prednje navedenih nespornih činjeničnih utvrđenja, Sud smatra da je odlučno pitanje ovoga spora da li tužitelj u upravnom postupku dokazao vrijednost potpuno uništenog sadržaja predmetne pošiljke, te s tim u svezi, da li je tuženik pobijanom odlukom pravilno utvrdio pripadajući iznos naknade.

Iz spisa upravnog postupka proizlazi da je tužitelj, postupajući po zahtjevu tuženika od 17. svibnja 2016.g., podneskom (e-mailom) od 23. svibnja 2016.g. istome dostavio, između ostaloga, račun broj 0024231 od 28. studenog 2003.g., koji se odnosi na Dell PowerEdge 1600SC server iskazane vrijednosti 23.546,00 kuna, račun broj 0002192 od 14. studenog 2016.g. za licencu „SW“ iskazane vrijednosti 9.991,80 kuna, račun broj 07122007 od 07. prosinca 2007.g. za licencu „SW“ iskazane vrijednosti 13.798,20 kuna, te račun broj 4/BESOFT/1 od 01. travnja 2016.g. koji se odnosi na HP server, memoriju za HP server, operativni sustav Windows Svr Std 2012 R2 x64 te Microsoft SQL 2012/2014 standard, te trošak instalacije, ukupne vrijednosti 27.804,25 kuna.

Odredbom čl. 54. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“ broj 144/12, 153/13, 78/15) propisano je da korisnik poštanskih usluga, u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti, može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga, na način i u rokovima kako je to regulirano citiranim odredbom. Davatelj poštanskih usluga obavezan je dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga o utemeljenosti podnesenog prigovora u određenom roku (st. 4.), a na pisani odgovor davatelja poštanskih usluga korisnik poštanskih usluga ima pravo podnijeti pritužbu (reklamaciju) povjerenstvu za pritužbe potrošača pri davatelju poštanskih usluga (st. 5.)

Sukladno čl. 55. st. 1. Zakona o poštanskim uslugama, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz čl. 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji (st. 1.), koja pak predmetne sporove rješava na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, na temelju prijedloga Povjerenstva za zaštitu prava korisnika usluga, u skladu s odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa (st. 3.), na temelju podataka, dokumentacije i očitovanja stranaka u postupku, u pravilu bez provođenja usmene rasprave (st. 6.).

Odgovornost davatelja poštanskih usluga uređena je odredbom čl. 56. Zakona o poštanskim uslugama, kojom je propisano, između ostalog, da davatelj poštanskih usluga u unutarnjem prometu odgovara za gubitak ili oštećenje poštanske pošiljke ili umanjeње njezina sadržaja (st. 2. toč. 1.), no da isti ne odgovara za izmaklu korist, niti za stvarnu štetu koja može nastati zbog gubitka, oštećenja ili umanjenja sadržaja poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke, te u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti (st. 4.).

Sukladno čl. 57. Zakona o poštanskim uslugama, davatelj poštanskih usluga obavezan je pošiljatelju ili drugoj ovlaštenoj osobi za gubitak, potpuno oštećenje ili umanjeње sadržaja preporučene pošiljke u unutarnjem prometu isplatiti naknadu štete u visini peterostrukog iznosa naplaćene cijene poštanske usluge (st. 2. toč. 1.a)), te pored naknade, također i vratiti iznos naplaćene cijene poštanske usluge za potraživanje, kao i iznos naplaćene cijene poštanske usluge (st. 4.).

Sukladno čl. 57. st. 9. Zakona o poštanskim uslugama, davatelj poštanskih usluga svojim općim uvjetima uređuje naknadu štete za poštanske pošiljke i usluge koje nisu obuhvaćene odredbama ovoga članka i članka 56. ovoga Zakona.

Prema Tablici 1. koja čini sastavni dio odredbe čl. 38. st. 4. Općih uvjeta za obavljanje ostalih poštanskih usluga zainteresirane osobe, broj HP-8-007653/15 (dalje: Opći uvjeti), za gubitak, potpuno oštećenje ili umanjeње sadržaja hpekspres pošiljke bez označene vrijednosti u unutarnjem prometu, zainteresirana osoba pošiljatelju ili drugoj ovlaštenoj osobi, ako se sadržaj pošiljke može dokazati, isplaćuje naknadu štete u iznosu koji odgovara stvarnoj vrijednosti oštećenog ili umanjenog sadržaja, a najviše do iznosa od 3.000,00 kn; a ako se sadržaj ne može dokazati, isplaćuje peterostruki iznos naplaćene poštarine; u svakom slučaju uvećano za iznos naplaćene poštarine za poštansku uslugu (st. 8.) i za iznos zakonskih zateznih kamata računajući od dana podnošenja zahtjeva za naknadom štete (st. 10.).

U konkretnom slučaju, budući da je sukladno citiranim odredbama Zakona o poštanskim uslugama te Općih uvjeta, maksimalna vrijednost obeštećenja koje tužitelj za potpuno oštećenje svoje pošiljke može ostvariti iznosi 3.000,00 kuna, to je Sud, polazeći od okolnosti da nije sporno da tužitelju pripada pravo na određenu novčanu svotu na ime naknade štete, no da se istovremeno visina svote (odnosno stvarna tržišna vrijednost oštećenog servera) može utvrditi samo s nerazmjernim teškoćama, te odlučujući o spornom pitanju vrijednosti oštećene pošiljke (servera), imajući u vidu načelo učinkovitosti (čl. 8. ZUS-a) kao i pravila utvrđivanja činjeničnog stanja i dokaza (čl. 33. ZUS-a), no i odredbu čl. 233. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, dalje: ZPP), a koja se u predmetnom sporu primjenjuje na temelju čl. 33. st. 5. ZUS-a; o stvarnoj vrijednosti potpuno oštećenog sadržaja pošiljke (računalnog servera) odlučio prema slobodnoj ocjeni, vodeći pritom računa o citiranim ispravama dostavljenima od tužitelja tijekom upravnog postupka.

Imajući u vidu da iz računa dostavljenih od tužitelja tijekom upravnog postupka, a uzetih u obzir od strane Suda i u ovome upravnom sporu, proizlazi da je nabavna vrijednost potpuno uništenog servera 2003.g. iznosila 23.546,00 kuna, a vrijednost odgovarajućih licenci 9.991,80 kuna odnosno 13.798,20 kuna, dok da vrijednost odgovarajućeg novog (zamjenskog) servera sa licencama iznosi 27.804,25 kuna; to je Sud po slobodnoj ocjeni navedenih dokaza zaključio da sporna vrijednost servera, koji je u potpunosti oštećen neprofesionalnim rukovanjem od strane zainteresirane osobe, iako nije u potpunosti egzaktno utvrđena, u svakom slučaju premašuje iznos od 3.000,00 kn, na koji je iznos temeljem čl. 57. st. 9. Zakona o poštanskim uslugama i Tablici 1. Općih uvjeta ograničena odgovornost davatelja poštanskih usluga u konkretnom slučaju.

Slijedom navedenog, budući da stvarna vrijednost oštećene pošiljke doseže iznos od najmanje 3.000,00 kuna, što je pravilnom primjenom pravila o dokazivanju te primjenom slobodne ocjene dokaza i načelo učinkovitosti i ekonomičnosti iz Zakona o općem upravnom postupku („Narodne Novine“ 47/09, dalje: ZUP) mogao utvrditi i tuženik, to Sud smatra da je tuženik, zaključivši da vrijednost sadržaja sporne pošiljke nije utvrđena, pogrešno utvrdio činjenično stanje, te posljedično pogrešno primijenio materijalno pravo, primijenivši samo odredbu čl. 57. st. 2. tč. 1a. i st. 4. Zakona o poštanskim uslugama, a propustivši istovremeno primijeniti i odredbu čl. 38. st. 4. (Tablica 1. Općih uvjeta), a kojem je propisano da se za potpuno oštećenje hpekspres pošiljke bez označene vrijednosti, do koje je došlo u unutarnjem prometu, isplaćuje iznos koji odgovara stvarnoj vrijednosti potpuno oštećenog sadržaja, a najviše do 3.000,00 kn.

Slijedom navedenog, budući da je tuženik pogrešnom primjenom prava pravo tužitelja na naknadu ograničio na iznos koji odgovara peterostrukom iznosu poštarine (620,00 kuna) i cijene poštanske usluge (124,00 kune), odnosno sveukupno na iznos od 744,00 kune (uvećano za zakonske kamate na taj iznos), umjesto da pravilno utvrdi pravo tužitelja na naknadu u

visini od 3.000,00 kuna, također uvećano za cijenu poštanske usluge (124,00 kune) i pripadajuće zakonske zatezne kamate, to je valjalo utvrditi pravo tužitelja na naknadu u daljnjem iznosu od 2.380,00 kuna (3.124,00 kn umanjeno za dosuđeni i isplaćeni iznos od 744,00 kn), zajedno sa pripadajućim zakonskim kamatama tekućim od dana donošenja odluke do isplate.

Međutim budući da je sukladno citiranim odredbama odgovornost zainteresirane osobe ograničena na iznos od 3.000,00 kn, neovisno o stvarnom iznosu štete i punomj vrijednosti pošiljke, to je zahtjev tužitelja za isplatom daljnjeg iznosa razlike do pune vrijednosti oštećenog servera odbijen kao neosnovan.

Također, s obzirom da prema odredbi čl. 56. st. 4. Zakona o poštanskim uslugama zainteresirana osoba ne odgovara za izmaklu korist ni stvarnu štetu nastalu zbog oštećenja sadržaja poštanske pošiljke, to je u tom dijelu utvrđeno da je tuženik dodatni zahtjev tužitelja pravilno odbio kao neosnovan.

Slijedom navedenog, budući da je u sporu utvrđeno da je tužitelju u postupku trebalo dosuditi veći iznos naknade od onoga dosuđenog od tuženika, no ne u cijelosti usvojiti njegov zahtjev, to je djelomičnim prihvatanjem tužbenog zahtjeva na temelju čl. 58. st. 1. ZUS-a valjalo poništiti toč. 3. pobijanog rješenja i tužitelju dosuditi daljnji iznos naknade, a u preostalom dijelu odbiti tužbeni zahtjev, te riješiti kao pod točkama I. i II. izreke presude.

Odluka Suda o troškovima spora temelji se na odredbi čl. 79. ZUS-a, prema kojoj, ako stranka djelomično uspije u sporu, Sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da se troškovi raspodijele razmjerno uspjehu u sporu. U konkretnom slučaju, budući je tužitelj tužbom zahtijevao isplatu naknade štete do iznosa koji odgovara stvarnoj vrijednosti oštećene pošiljke (koja je po stavu tužitelja iznosila minimalno 23.546,00 kn), dok je Sud cijenio tužitelj zahtjev opravdanim samo do ukupnog iznosa od 3.000,00 kn (u koji je uračunat i iznos nespornog dijela štete isplaćenog tužitelju temeljem pobijanog rješenja tuženika), to je, s obzirom na to da je tužitelj u sporu uspio samo u manjem dijelu, smatrao da je najprimjerenije da svaka stranka snosi svoj trošak spora. Stoga su zahtjevi tužitelja i zainteresirane osobe za naknadom troškova spora odbijeni, te je riješeno kao pod točkama III. – V. izreke ove presude.

Slijedom navedenog riješeno kao u izreci.

U Rijeci 6. listopada 2017.g.

S u t k i n j a

Daria Pugel, dipl. iur.v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. st. 5. ZUS-a).

Dostaviti:

- opunomoćenica tužitelja , odvjetnici
- tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9
- zainteresiranoj osobi HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13

